

فرم شناسنامه نماگرها

عنوان نماگر:

Employment by status in employment

شاغلین بر حسب وضع شغلی

فرمول محاسبه نماگر:

$$\text{شاغلین بر حسب وضع شغلی} = \frac{\text{جمعیت شاغل در هر طبقه "وضع شغلی"} \times 100}{\text{جمعیت کل شاغل}}$$

واحد اندازه گیری:

درصد

دستگاه / دستگاه های تولید کننده نماگر:

مرکز آمار ایران

روش تولید نماگر:

سرشماری

عنوان طرح:

طرح سرشماری عمومی نفوس و مسکن

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود) :

دوره زمانی انتشار:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود) :

نمونه گیری

عنوان طرح:

طرح آمارگیری نیروی کار

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

سایر (ذکر شود) :

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه روزانه

سایر (ذکر شود) :

ثبتی

نام سامانه:

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود) :

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود) :

تعاریف واژه ها :

شاغل:

تمام افراد ۱۰ ساله و بیشتر که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده و یا بنا به دلایلی به طور موقت کارشان را ترک کرده باشند، شاغل محسوب می‌شوند. شاغلین به طور عمده شامل دو گروه مزد و حقوق بگیران و خوداشتغالان می‌شوند. ترک موقت کار در هفته مرجع با داشتن پیوند رسمی شغلی برای مزد و حقوق بگیران و تداوم کسب و کار برای خوداشتغالان، به عنوان اشتغال محسوب می‌شود.

وضع شغلی:

وضع شغلی شاغلین بر اساس آخرین طبقه بندی بین‌المللی وضعیت اشتغال (ICSE-1993) و با توجه به شرایط کشور طبقه بندی شده است و نتایج آن به تفکیک بخش خصوصی (شامل کارفرما، کارکن مستقل، مزد و حقوق بگیر بخش خصوصی (خصوصی و تعاونی) و کارکن فامیلی بدون مزد) و بخش عمومی (شامل مزد و حقوق بگیر بخش عمومی) ارایه شده است.

کاربرد نماگر:

نماگر شاغلین بر حسب وضع شغلی، اطلاعاتی را در مورد چگونگی طبقه بندی شغل‌های مورد تصدی افراد بر اساس نوع ریسک اقتصادی و نوع اقتدار مشاغل مستقر در بنگاه های اقتصادی ارایه می‌نماید. طبقه بندی شاغلین با توجه به وضع آنها در طبقات اشتغال به خودی خود، نشان-دهنده کار شایسته نیست. کاربران به تحلیل این نماگر همراه با نماگرهای مکملی که اطلاعات آنها در قالب کار شایسته ارایه شده، توصیه می‌شوند.

تجزیه و تحلیل اطلاعات اشتغال بر مبنای وضع شغلی، پایه آماری برای توصیف رفتار و شرایط کار و تعریف یک گروه اجتماعی- اقتصادی فردی فراهم می‌کند. سهم بالای مزد و حقوق بگیران، معنی‌دار بودن پیشرفت اقتصادی یک کشور را نشان می‌دهد. از سوی دیگر، اگر نسبت کارکنان مستقل زیاد باشد، ممکن است نشانه‌ای از بخش بزرگ کشاورزی و رشد کم در اقتصاد رسمی باشد. مشارکت کارکنان فامیلی نیز شکلی از کار است که به طور کلی بدون مزد می‌باشند، گرچه ممکن است جبران خدمات به صورت غیر مستقیم در قالب درآمد خانواده باشد، که از تولید برای بازار حمایت می‌کند. این امر به ویژه در زنان، به خصوص زنان خانه داری که با دیگر اعضای خانوار خود در اداره یک خانواده یا در زمینه کشاورزی، به خود اشتغالی مشغول هستند، رایج می‌باشد. جایی که سهم بزرگی از کارکنان، کارکنان فامیلی بدون مزد می‌باشند، احتمال دارد که توسعه ضعیف، رشد شغلی کم، فقر گسترده و اغلب اقتصاد بزرگ روستایی باشد.

